ЗАКОН
РЕСПУБЛИКИ ТАТАРСТАН

О внесении изменений в Закон Республики Татарстан
«О свободе совести и о религиозных объединениях»

Принят
Государственным Советом
Республики Татарстан
25 сентября 2015 года

Статья 1

Внести в Закон Республики Татарстан от 14 июля 1999 года № 2279 «О свободе совести и о религиозных объединениях» (Ведомости Государственного Совета Татарстана, 1999, № 8 (II часть); 2001, № 12; 2004, № 2 (I часть); 2008, № 6; 2010, № 3; 2011, № 6 (I часть); 2012, № 8; 2013, № 7; 2014, № 6 (II часть), № 7; 2015, № 1 – 2, № 4, № 7 (I часть) следующие изменения:

1) пункт 1 статьи 4 изложить в следующей редакции:

«1. В Республике Татарстан гарантируются свобода совести и свобода вероисповедания, в том числе право исповедовать индивидуально или совместно с другими любую религию или не исповедовать никакой, совершать богослужения, другие религиозные обряды и церемонии, осуществлять обучение религии и религиозное воспитание, свободно выбирать и менять, иметь и распространять религиозные и иные убеждения и действовать в соответствии с ними, в том числе создавая религиозные объединения.»;

2) статью 6 дополнить пунктом 3^{1} следующего содержания:

«3^{1}. Религиозные объединения вправе осуществлять обучение религии и религиозное воспитание своих последователей в порядке, установленном законодательством Российской Федерации, в формах, определяемых внутренними установлениями религиозных объединений. Обучение религии и религиозное воспитание не являются образовательной деятельностью.»;

3) в статье 9:

а) пункт 1 дополнить новым вторым предложением следующего содержания: «В религиозную группу входят граждане Российской Федерации, а также могут входить иные лица, постоянно и на законных основаниях проживающие на территории Российской Федерации.»;

б) пункт 2 изложить в следующей редакции:

«2. О начале деятельности религиозной группы должен быть уведомлен орган, уполномоченный принимать решение о государственной регистрации религиозной организации, в порядке, установленном Федеральным законом от 26 сентября 1997 года № 125-ФЗ «О свободе совести и о религиозных объединениях».

Религиозная группа представляет уведомление о продолжении своей деятельности не реже одного раза в три года со дня последнего уведомления органа, уполномоченного принимать решение о государственной регистрации религиозной организации.»;

4) пункт 1 статьи 11 изложить в следующей редакции:

«1. Учредителями местной религиозной организации могут быть не менее десяти граждан Российской Федерации, достигших возраста восемнадцати лет и постоянно проживающих в одной местности либо в одном городском или сельском поселении.»;

5) в пункте 4 статьи 30:

а) абзацы второй и третий признать утратившими силу;

б) дополнить абзацем следующего содержания:

«Местные религиозные организации, не входящие в структуру централизованной религиозной организации того же вероисповедания, в течение десяти лет со дня их государственной регистрации при создании не пользуются правами, предусмотренными пунктами 3 и 4 (за исключением права создавать образовательные организации, реализующие дополнительные общеобразовательные программы в отношении совершеннолетних граждан) статьи 6, пунктом 4 статьи 19, пунктом 2 статьи 22 (применительно к средствам массовой информации) настоящего Закона, пунктом 5 статьи 13 и пунктом 2 статьи 20 Федерального закона от 26 сентября 1997 года № 125-ФЗ «О свободе совести и о религиозных объединениях», а также не вправе выступать учредителями централизованной религиозной организации.».

Статья 2

Настоящий Закон вступает в силу через 10 дней после дня его официального опубликования.

Президент
Республики Татарстан — Р.Н. Минниханов

Казань, Кремль
8 октября 2015 года
№ 75-ЗРТ

ОБЩИЙ ОТДЕЛ
ГОМУМИ БУЛЕК
АППАРАТ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ ТАТАРСТАН * ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ПРЕЗИДЕНТЫ АППАРАТЫ

ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ
ЗАКОНЫ

“Вөждан иреге турында һәм дини берләшмәләр турында” Татарстан Республикасы Законына үзгәрешләр кертү хакында

Татарстан Республикасы
Дәүләт Советы тарафыннан
2015 елның 25 сентябрендә
кабул ителде

1 статья

“Вөждан иреге турында һәм дини берләшмәләр турында” 1999 елның 14 июлендәге 2279 номерлы Татарстан Республикасы Законына (Татарстан Дәүләт Советы Җыелма басмасы, 1999, № 8 (II өлеш); 2001, № 12; 2004, № 2 (I өлеш); 2008, № 6; 2010, № 3; 2011, № 6 (I өлеш); 2012, № 8; 2013, № 7; 2014, № 6 (II өлеш), № 7; 2015, № 1 – 2, № 4, № 7 (I өлеш) түбәндәге үзгәрешләрне кертергә:

1) 4 статьяның 1 пунктын түбәндәге редакциядә бәян итәргә:
“1. Татарстан Республикасында вөждан иреге һәм дин тоту иреге, шул исәптән теләсә кайсы динне индивидуаль яисә башкалар белән бергә тоту яисә берсен дә тотмау, гыйбадәт кылулар, башка дини йолалар һәм тантаналар үткәрү, дингә өйрәтү һәм дини тәрбия бирү, дини һәм башка инануларны ирекле сайлау һәм үзгәртү, дин тоту һәм тарату, шул исәптән дини берләшмәләр төзеп, шулар нигезендә эш итү хокукы гарантияләнә.”;

2) 6 статьяда түбәндәге эчтәлекле 3^{1} пункт өстәргә:
“3^{1}. Дини берләшмәләр Россия Федерациясе законнарында билгеләнгән тәртиптә дини берләшмәләрнең эчке таләпләре белән билгеләнә торган рәвешләрдә үзенең тарафдарларын дингә өйрәтергә һәм аларга дини тәрбия бирергә хокуклы. Дингә өйрәтү һәм дини тәрбия бирү белем бирү эшчәнлеге булып тормый.”;

3) 9 статьяда:
а) 1 пунктта түбәндәге эчтәлекле яңа икенче җөмлә өстәргә: “Дини төркемгә Россия Федерациясе гражданнары керә, шулай ук Россия Федерациясе территориясендә даими һәм законлы нигезләрдә яшәүче башка затлар керергә мөмкин.”;

б) 2 пунктны түбәндәге редакциядә бәян итәргә:

“2. Дини төркемнең эшли башлавы турында “Вөждан иреге турында һәм дини берләшмәләр турында” 1997 елның 26 сентябрендәге 125-ФЗ номерлы Федераль законда билгеләнгән тәртиптә дини оешманы дәүләт теркәвенә алу хакындагы карарны кабул итәргә вәкаләтле органга хәбәр ителергә тиеш.

Дини төркем дини оешманы дәүләт теркәвенә алу хакындагы карарны кабул итәргә вәкаләтле органга иң соңыннан хәбәр ителгән көннән алып кимендә өч елга бер мәртәбә үз эшчәнлеген дәвам итү турында хәбәрнамә бирә.”;

4) 11 статьяның 1 пунктын түбәндәге редакциядә бәян итәргә:

“1. Унсигез яшенә җиткән һәм бер урында йә бер шәһәр яисә авыл җирлегендә даими яшәүче кимендә ун Россия Федерациясе гражданы җирле дини оешманың гамәлгә куючылары була алалар.”;

5) 30 статьяның 4 пунктында:

а) икенче һәм өченче абзацларны үз көчләрен югалткан дип танырга;

б) түбәндәге эчтәлекле абзац өстәргә:

“Бер үк диндәге үзәкләштерелгән дини оешма структурасына керми торган җирле дини оешмалар дәүләт теркәвенә алу көненнән алып (төзелгәндә) ун ел дәвамында әлеге Законның 6 статьясындагы 3 һәм 4 пунктларында (балигъ булган гражданнарга карата өстәмә гомуми белем бирү программаларын гамәлгә ашыручы мәгариф оешмаларын төзү хокукыннан тыш), 19 статьясындагы 4 пунктында, 22 статьясындагы 2 пунктында (массакүләм мәгълүмат чараларына карата), “Вөждан иреге турында һәм дини берләшмәләр турында” 1997 елның 26 сентябрендәге 125-ФЗ номерлы Федераль законның 13 статьясындагы 5 пунктында һәм 20 статьясындагы 2 пунктында каралган хокуклардан файдаланмыйлар, шулай ук үзәкләштерелгән дини оешманың гамәлгә куючылары булырга хокуксыз булалар.”.

2 статья

Әлеге Закон рәсми басылып чыккан көненнән соң 10 көн узгач үз көченә керә.

Татарстан Республикасы
Президенты — Р.Н. Миңнеханов

ГОМУМИ БҮЛЕК
ОБЩИЙ ОТДЕЛ

Казан, Кремль
2015 елның 8 октябре
№ 75-ТРЗ